

(234. 4.)

VERSLAG.

Vrij algemeen vond de strekking van dit wetsontwerp instemming, al waren er ook leden, die twijfel uitspraken, of het in de tegenwoordige omstandigheden wel wenschelijk kan worden geacht het postpakkettenvervoer duurder te maken. Bij de maatregelen, die de voorziening van het platteland van alle soorten van levensmiddelen verzekeren, speelt de verzending per pakketpost een zekeren rol. Door die verzending duurder te maken, werkt men een goede levensmiddelenvoorziening niet in de hand.

De in de Memorie van Toelichting uitgesproken verwachting, dat de voorgestelde tariefverhoging niet zal leiden tot een teruggang in het verkeer, kwam aan sommige leden niet gerechtvaardigd voor. Deze wezen er op, dat het in de Toelichting medegedeelde, dat de spoorwegmaatschappijen haar bestelgoederentarieef ook hebben verhoogd, niet geheel juist is. Wel is bij beschikking van den Minister van 7 April 1916 goedgekeurd dat, bij wijze van extra heffing, voor alle vracht betalende zendingen 10 pct. van de verschuldigde vracht extra zal worden geheven, waardoor de vrachtprijzen van pakketten beneden 1 K.G., van 1—3 K.G. en van 3—5 K.G. respectievelijk zoude worden 16½ cent, 22 cent en 27½ cent, maar ten gevolge van den bij de maatschappijen geldenden regel, dat het totale bedrag van vracht en bijkomende kosten in dier voege op veelvouden van 5 cents wordt afgerond, dat bedragen van 2½ cent en meer voor 5 centen worden gerekend, en bedragen van minder dan 2½ cent verwaarloosd worden, zal feitelijk, in stede van 16½, 22 en 27½ cent, betaald moeten worden 15, 20 en 30 cent; m. a. w. alleen voor pakketten van 3—5 K.G. is bij de spoorwegmaatschappijen het tarief verhoogd en ge-

worden tot hetzelfde tarief, dat, bij aanneming van de voorgestelde wetswijzigingen, zal gelden voor postpakketten van dat gewicht.

Van andere zijde werd hiertegen aangevoerd, dat de spoorwegmaatschappijen haar tarief voor pakketten, tot 5 K.G. toe, indertijd wegens de invoering van de pakketpost aanmerkelijk hebben verlaagd en dat verwacht mag worden, dat afgescheiden van de tijdelijke heffing van 10 pct. wegens vermeerde exploitatie-kosten, zij de nu voorgestelde verhoging gaarne zullen overnemen. Gevraagd werd, of een daartoe strekkend voorstel reeds bij den Minister is ingekomen.

Art. 4 gaf aanleiding tot de opmerking, dat de uitdrukking „het bestuur der posterijen” niet gelukkig schijnt. Maakt, zoo vroeg men, de Minister, onder wien dit bestuur door den Directeur-generaal wordt gevoerd, ook van dit bestuur deel uit? Zoo ja, waar moeten dan de reclames worden ingediend? Het overeenkomstige artikel der wet op de brievenposterij spreekt van „het hoofdbestuur der posterijen”. Meer in overeenstemming met de terminologie der postpakkettenwet — zie de considerans en art. 1 dier wet — schijnt het, hier te lezen: „bij den dienst der posterijen”.

In art. 5 ware, in stede van „den dienst, bij deze wet geregeld”, overeenkomstig het opschrift der wet te lezen: „den dienst, krachtens deze wet ingericht”.

De Commissie van Rapporteurs, vertrouwende, dat de Minister bereid zal zijn vofenstaande opmerkingen alsnog schriftelijk te beantwoorden, is van oordeel, dat de mondelinge behandeling van het wetsontwerp daarmee voldoende zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld den 7den November 1916.

BRUMMELKAMP.

FOCK.

BONGAERTS.

ARTS.

DE MONTÉ VER LOREN.

